

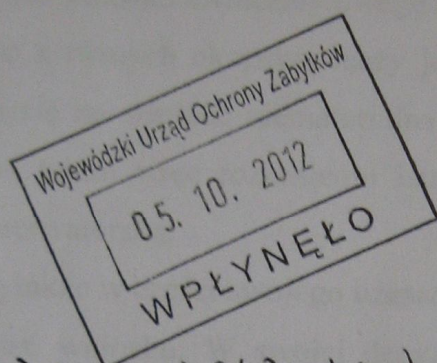
Towarzystwo
Opieki
Nad Zabytkami
Zarząd Oddziału
W Warszawie

Morskie Oko 2
02-511 Warszawa
tel./fax. (22) 849-68-56

L. dz. 1191/8/2012

7355/2012

Warszawa, dnia 05. 10. 2012

Minister Kultury i Dziedzictwa
Narodowego

za pośrednictwem

Mazowieckiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków
ul. Nowy Świat 18/20
00-013 Warszawa

WD. 05.10.2012 r. [signature]

ZAŻALENIE

na Postanowienie MWKZ nr 433/12 o odmówieniu wszczęcia postępowania w sprawie wpisu do rejestru zabytków zespołu „urbanistyczno-architektonicznego składającego się z Placu Grzybowskiego, skweru i budynków stanowiących dowód istnienia w Warszawie centrum kultury żydowskiej, zarówno przed II wojną jak i po jej zakończeniu”.

Na podstawie art. 61a. § 1 i art. 101 § 3 kpa zaskarżamy powyższe postanowienie w całości.

Uzasadnienie

Zarząd Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Opieki nad Zabytkami w dn. 9 lipca 2012 r. zwrócił się z wnioskiem o wpis z urzędu do rejestru zabytków nieruchomości województwa mazowieckiego, ze względu na posiadane wartości historyczne i świadectwo dziedzictwa niematerialnego, zespołu urbanistyczno-architektonicznego składającego się z Placu Grzybowskiego, skweru i budynków stanowiących dowód istnienia w Warszawie centrum kultury żydowskiej, zarówno przed II wojną światową jak i po jej zakończeniu. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że przedmiotowy obszar, prócz swoich walorów historycznych pełni także istotną w skali miasta funkcję jako nośnik niematerialnej kultury żydowskiej.

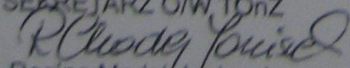
Postanowieniem nr 433/12 Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków odmówił wszczęcia postępowania ws. wpisu przedmiotowego zespołu do rejestru zabytków. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie organ administracyjny wskazał definicję zabytku, zespołu budowlanego i układu urbanistycznego, którym jego zdaniem przedmiot ewentualnego postępowania nie odpowiada. Zdaniem organu podkreślenie przez Towarzystwo wartości niematerialnych zespołu nie może być przesłanką za wpisem go do rejestru zabytków, gdyż ustawa z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 3 ust. 1) określa czytelnie, iż zabytkami mogą być nieruchomości i zespoły „których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową”. Chcemy podkreślić, że w sformułowanym przez nas wniosku zwracamy uwagę na wartości historyczne budynków i obszaru, które, choć pochodzące z różnych okresów, łączy jeden mianownik wspólnej kultury i historii żydowskiej. Powołanie się na wartość niematerialną było w tym sensie dopełnieniem wartości historycznej zespołu, w takim więc rozumieniu istnieją przesłanki do objęcia ww. obszaru i budynków ochroną konserwatorską.

Urząd odnosi się także w części swojego uzasadnienia do wartości zabytkowych niektórych obiektów wskazanych we wniosku. W swojej decyzji z dn. 13 lipca 2012 r. w stosunku do budynku przy ul. Twardej 6 orzekł o nie wpisaniu do rejestru zabytków przedmiotowego budynku administracyjno-biurowego (tzw. oficyny) z uwagi na brak istotnych cech zabytkowych predestynujących do indywidualnej ochrony bezpośredniej. W stosunku do skweru przy synagodze, jak też Teatru Żydowskiego organ nadmienia, że dotychczas ww. obiektów nie wskazano do indywidualnej ochrony, przy czym sam zaznacza, że ocena wartości zabytkowych samego Teatru nie jest jednoznaczna (polarność sądów, czy jest on dobrem kultury współczesnej, czy też już obiektem o cechach zabytkowych). Zdaniem Towarzystwa analiza wartości zabytkowych poszczególnych obiektów, jak też ich powiązań historycznych w ramach wskazanego zespołu (któremu organ zarzuca sztuczne wypreparowanie z tkanki zabudowy miejskiej) powinna być właśnie przedmiotem prowadzonego postępowania.

Stoimy na stanowisku, że w sytuacji gdy urząd sam podnosi wiele wątpliwości w stosunku do wskazanych w naszym wniosku obszaru i obiektów do objęcia ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków, a tym samym nie uznaje jednoznacznie żądania Towarzystwa za bezzasadne, wszelkie wątpliwości powinny być wyjaśnione właśnie w toku postępowania administracyjnego.

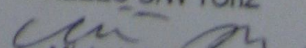
Wobec powyższego wnosimy jak na wstępie.

SEKREJARZ O/W TOnZ

Regina Madej-Janiszek

Z poważaniem,

PREZES O/W TOnZ

Michał Krasucki

Załączniki:

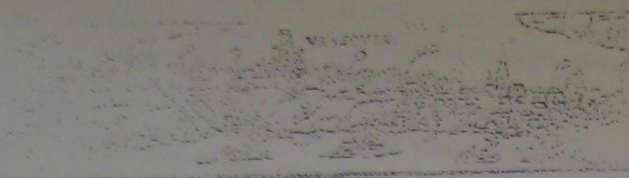
1. Wniosek Oddziału TOnZ w Warszawie z dn. 9 lipca 2012 r. - kopia
2. Postanowienie MWKZ nr 433/12 - kopia

Otrzymują:

1. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-372 Warszawa
2. Prezydent m.st. Warszawy, Plac Bankowy 3/5, Warszawa
3. Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Żydów w Polsce – Zarząd Główny, pl. Grzybowski 12/16, 00-104 Warszawa reprezentowane przez radców prawnych: Adama Brzozowskiego, Tomasza Barylskiego oraz Remigiusza Kmiołka (Kancelaria Prawnicza – Spółka Komandytowa „Brylski T., Olszewski A., Brzozowski A., Kancelaria Prawnicza”, ul. Krakowskie Przedmieście 4/6, lok. 115, 00-333 Warszawa)
4. a/a

Do wiadomości:

1. Stołeczny Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-372 Warszawa
2. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-372 Warszawa
3. Wojewoda Mazowiecki, Plac Bankowy 3/5, Warszawa
4. Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków w MKiDN, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, Warszawa
5. Gmina Wyznaniowa Żydowska, ul. Twarda 6, Warszawa
6. Teatr Żydowski im. Estery Rachel i Idy Kamińskich, pl. Grzybowski 12/16, 00-104 Warszawa

Morskie Oko 2
02-511 Warszawa
tel./fax. (22) 849-68-56

Towarzystwo
Opieki
Nad Zabytkami
Zarząd Oddziału
W Warszawie

Warszawa, dnia 18. 05. 2010

L.dz

Szanowny Pan
Rafał Nadolny
Mazowiecki Wojewódzki
Konserwator Zabytków
ul. Nowy Świat 18/20
00-013 Warszawa

Szanowny Panie,

Zarząd Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Opieki nad Zabytkami zwraca się z wnioskiem o wpis z urzędu do rejestru zabytków nieruchomych województwa mazowieckiego, ze względu na posiadane wartości historyczne i świadectwo dziedzictwa niematerialnego, zespołu urbanistyczno-architektonicznego składającego się z Placu Grzybowskiego, skweru i budynków stanowiących dowód istnienia w Warszawie centrum kultury żydowskiej, zarówno przed II wojną światową jak i po jej zakończeniu. Przedmiotowy obszar, prócz swoich walorów historycznych (centrum przedwojennej żydowskiej dzielnicy) pełni także istotną w skali miasta funkcję jako nośnik niematerialnej kultury żydowskiej.

W ramach zespołu znajdują się:

- Synagoga Nożyków
Z końca XIX w., ufundowana przez Zelmę Nożyka, zaprojektowana przez arch. Leandra Marconiego (?), wpisana do rej. zab. pod nr 873
- tzw. Biały Budynek
Z ok. połowy XIX w., widoczny na Planach Lindley'a z k. XIX w., d. siedziba gminy wyznaniowej żydowskiej, z zachowanymi historycznymi napisami na ścianach wewnątrz.
- Teatr Żydowski
Modernistyczny, współczesny, zbudowany w 1968 r. budynek. Powstał wg. projektu Bohdana Pnińskiego i Władysława Jotkiewicza. Mimo braku ewidentnych wartości historycznych jest niewątpliwie nośnikiem dziedzictwa niematerialnego Żydów warszawskich, a także przykładem wartościowej architektury modernistycznej.
- Plac Grzybowski
Jeden z siedmiu historycznych placów dawnej Warszawy (por. Z. Stepiński, Siedem Placów Warszawy, Warszawa 1988 r. Jedno z centrów przedwojennej dzielnicy żydowskiej. Wpisany do rej. zab. pod nr 169.
- Skwer i zieleniec wokół Synagogi
Widoczne są na Planach Lindley'a z k. XIX w.

Pomimo, że pochodzące z różnych okresów historycznych, a także prezentujące różne wartości artystyczne/architektoniczne wskazane obiekty w całości tworzyły i tworzą nadal ważny element kultury żydowskiej, zachowania języka i tradycji. Są wyrazem ciągłości tej kultury, która pomimo tragicznego doświadczenia Holocaustu, a także powojennych represji na ziemiach polskich trwa nadal w tym

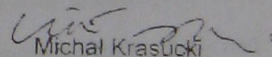
centralnym placu dawnej, przedwojennej Warszawy (jeden z siedmiu historycznych placów stolicy). Niosą ze sobą treści niematerialne, szczególnie istotne dla młodych pokoleń. Są także miejscem autentycznej wymiany kulturalnej w Warszawie współczesnej. Z drugiej strony chcielibyśmy zauważyć, że wartość całego zespołu nie leży w charakterze jego powstania jako integralnego obszaru – układu urbanistycznego, ale bogatej historii, która ukształtowała go głównie na przestrzeni ostatniego stulecia.

Ze względu na coraz bardziej intensywną, często prowadzoną chaotycznie, zabudowę tej części Warszawy stoimy na stanowisku, że tak istotny fragment miasta, jakim jest rejon Placu Grzybowskiego, a także skwer wokół synagogi powinny uzyskać osobny status quo, który będzie adekwatny do jego wyjątkowej wartości historycznej i niematerialnej. Dotychczasowe formy ochrony nie ujmowały wspomnianych wyżej obiektów jako jednego zespołu, nie zabezpieczały także przed wielkimi inwestycjami wdzierającymi się barbarzyńsko w historyczną tkankę placu i jego otoczenia. Oddział TOnZ w Warszawie od maja b.r. prowadzi analizę architektoniczno-urbanistyczną tej przestrzeni, która ma zakończyć się wypracowaniem kompleksowych wniosków zaprezentowanych podczas debaty publicznej. Jednym z wyników analiz zebranych dotychczas jest przeświadczenie o dużej odrębności kwartału ujętego między Placem Grzybowskim, ulicą Twardą, Aleją Jana Pawła II i ulicą Grzybowską, a w szczególności jego centralnej części wokół synagogi. To obszar, który w trakcie projektowania (w master planie uwzględniono niską zabudowę, która stworzy wnętrze urbanistyczne) powinien być potraktowany całkowicie indywidualnie, powinien zachować swoje funkcje publiczne, nacechowane historią i kulturą warszawskich Żydów. Zachowanie budynków Synagogi, Białego Budynku, Teatru Żydowskiego, a także skweru wokół synagogi i zielonca po jej północnej stronie pozwoli na odpowiedzialne potraktowanie tego unikalnego terenu.

W związku z powyższym wnosimy o wpis przedmiotowego zespołu historycznego do rejestru zabytków w granicach wskazanych w załączniku. Jednocześnie wnosimy o dopuszczenie Oddziału Warszawskiego TOnZ do udziału w postępowaniu.

Z poważaniem,

PREZES OW TOnZ

Michał Krasucki

Załącznik:

1. Plan sytuacyjny – fragment opracowania OW TOnZ
2. Fragment Planu Lindley'a

Onizynują:

1. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-372 Warszawa
2. a a

Do wiadomości:

1. Stołeczny Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-372 Warszawa
2. Prezydent m.st. Warszawy, pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa

MAZOWIECKI
WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR
ZABYTKÓW

WD 5130.1.19.2012

Warszawa, dnia 26 września 2012 r.

POSTANOWIENIE NR 433/12

Na podstawie przepisów art. 89 pkt. 2, art. 91 ust. 4 pkt. 3 i 4, art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz. 1568 - ze zm.), w trybie art. 32 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1960 r. Nr 30, poz. 168 - ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku organizacji społecznej – Towarzystwa Opieki nad Zabytkami o/Warszawa z dnia 9 lipca 2012 roku

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków

postanawia

odmówić wszczęcia postępowania w sprawie wpisu do rejestru zabytków – zgodnie z treścią wniosku – „zespołu urbanistyczno – architektonicznego składającego się z Placu Grzybowskiego, skweru i budynków stanowiących dowód istnienia w Warszawie centrum kultury żydowskiej, zarówno przed II wojną światową jak i po jej zakończeniu” – teren oznaczony na załączniku do wniosku; zespół tworzą: Synagoga Nożyków, 1898-1902; budynek administracyjno – biurowy, 1883, 1929-31 (ul. Twarda 6); budynek Teatru Żydowskiego, 1967 (plac Grzybowski 12/16); plac Grzybowski, XVII w. oraz skwer i zieleniec wokół synagogi, XIX/XX w.

Uzasadnienie

W dniu 9 lipca 2012 organizacja społeczna – Towarzystwo Opieki nad Zabytkami o/Warszawa (TONZ o/W) złożyła wniosek o dokonanie wpisu przedmiotowych obiektów i obszarów (organizacja wystąpiła z jednoczesnym żądaniem o jego dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony, zgodnie z art. 31 § 1 pkt. 2 Kodeksu postępowania administracyjnego). Stowarzyszenie oparło swoje wystąpienie na celach statutowych oraz interesie społecznym, który reprezentuje. Zgodnie z § 9 pkt. 2 statutu celem stowarzyszenia jest w szczególności: „propagowanie potrzeby opieki nad zabytkami i krajobrazem kulturowym (...)”. Powyższy cel TONZ realizuje m.in. poprzez „współpracę z jednostkami państwowymi i samorządowymi, zwłaszcza z instytucjami ochrony zabytków i ochrony środowiska”.

W szczególności organizacja uzasadniła swój wniosek tym, iż tenże „zespół urbanistyczno – architektoniczny (...)” prócz swych walorów historycznych (centrum przedwojennej żydowskiej dzielnicy) pełni także istotną w skali miasta funkcję jako nośnik niematerialnej kultury żydowskiej”. Wskazane komponenty, pochodzące z różnych okresów historycznych, a także – w ocenie wnioskodawcy – prezentujące „różne” wartości artystyczne, są wyrazem ciągłości tejże kultury, ukształtowanym głównie na przestrzeni ostatniego stulecia. Zdaniem TONZ tak istotny fragment miasta powinien uzyskać „osobny status quo, który będzie adekwatny do jego wyjątkowej wartości historycznej i niematerialnej”. Stowarzyszenie konstatuje, iż dotychczasowe formy ochrony nie zabezpieczają terenu przed „wielkimi inwestycjami wdzierającymi się barbarzyńsko w historyczną tkankę placu i jego otoczenia”.

Należy tu wskazać, iż Synagoga Nożyków oraz układ urbanistyczny placu Grzybowskiego są objęte bezpośrednią ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków (decyzje z dnia 1 grudnia 1973 roku oraz 1 lipca 1965 roku).

Dotychczas nie wskazano do indywidualnej ochrony „zieleni” wokół synagogi, jak również budynku tzw. Teatru Żydowskiego, przy czym status tego drugiego podlega bieżącemu kształtowaniu (polarność ocen czy jest on dobrem kultury współczesnej, czy też już obiektem o cechach zabytkowych). Natomiast, decyzją z dnia 13 lipca 2012 roku MWKZ, działając z urzędu w związku z wnioskiem organizacji społecznej - Zespół Kulturowego Dziedzictwa Warszawy „ZOK”, orzekł o nie wpisaniu do rejestru zabytków budynku administracyjno – biurowego (tzw. oficyny), położonego przy ul. Twardej 6, z uwagi na brak istotnych cech zabytkowych predestynujących do indywidualnej ochrony bezpośredniej oraz sankcjonując znane mu stanowisko stołecznego organu konserwatorskiego uzgadniające rozbiórkę nieruchomości.

Zgodnie z art. 31 § 2 K.p.a organ administracji publicznej jest zobowiązany do oceny przedłożonego wniosku zgodnie ze wskazaniami opisanymi w § 1 niniejszego przepisu. MWKZ podkreśla, że wszczynając postępowanie w sprawie wpisu do rejestru zabytków z urzędu, musi działać w przekonaniu, iż jego przedmiot odpowiada definicji legalnej zabytku określonej w art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wyżej wymieniona definicja określa, iż zabytkami nieruchomymi są obiekty będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki lub zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną i naukową. Jednocześnie, MWKZ będąc organem administracji publicznej, działającym zgodnie z zasadami określonymi w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, nie może kierować się założeniem o nadrzędności interesu społecznego nad interesem indywidualnym. Przywołany w niniejszej definicji zabytku interes społeczny jest prawnie równorzędny ze słusznym interesem strony, to z kolei pozwala założyć iż przyznanie danej rzeczy ochrony prawnej, z mocy decyzji o wpisie do rejestru zabytków, jest uznaniem jej szczególnej wartości.

MWKZ podnosi, iż zakres i możliwości jego działania określa ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zawierająca m.in. wyżej przytoczoną definicję legalną zabytku oraz zabytkowego zespołu budowlanego, jak i historycznego układu urbanistycznego. I tak, definicja zawarta w art. 3 pkt. 13 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa zespół budowlany jako powiązaną, przestrzennie grupę budynków, wyodrębnioną ze względu na formę architektoniczną, styl, zastosowane materiały, funkcję, czas powstania lub związek z wydarzeniami historycznymi), zaś definicja „słownikowa” mówi, iż „zespół zabytkowy, nieruch. to w węższym rozumieniu pewna liczba zabytków stanowiących w przeszłości lub obecnie całość funkcjonalną (np. kościół z dzwonnica) bądź położonych w bezpośredniej bliskości i nie przemieszanych z budowlami niezabytkowymi (np. grupa kamienic) ujmowany w rejestrze zabytków jako jedna pozycja (...)” - M. Kurzątkowski, *Mały słownik ochrony zabytków*, Warszawa 1989, s. 91. Powiązania funkcjonalne i przestrzenne (zamyśl utrwalony w trójwymiarze), pozwalające wyodrębnić i objąć ochroną konserwatorską historycznie ukształtowany obszar, są wyraźnie wyakcentowane również w definicji historycznego układu urbanistycznego (vide art. 3 pkt. 12). Jak zauważa sam wnioskodawca, wymienione przezeń niezintegrowane elementy nie współtworzą „zespołu/układu” tak sensu stricte, jak i w rozumieniu prawnym.

MWKZ precyzuje, iż wskazane do ochrony relikty rozplanowania i zabudowy, nie odpowiadają wyżej przytoczonym definicjom, a ich zakładana komplementarność ma charakter wyłącznie niematerialny zasadzający się na powiązaniu z kulturą żydowską. Powiązanie to tłumaczyć ma wypreparowanie z „dzielnicy”, zasiedlonej niegdyś przez ludność żydowską, fragmentu szczególnie - w odczuciu wnioskodawcy - zagrożonego „presją inwestycyjną”. MWKZ stoi na stanowisku, iż nie jest poprawne dowolne wykazywanie swoistej „autonomii” danego obszaru, przez wyróżnienie jej poprzez wpis do rejestru,

faktycznie tej odrębności nie posiadającej (w tym przy założeniu, iż dany układ bądź zespół rozumiane są jako indywidualny, wartościowy „utwór”). MWKZ pragnie również podkreślić, iż podstawowymi dokumentami zawierającymi wskazania chroniące kulturowe wartości cennych urbanistycznie obszarów są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Odnosząc się do zaznaczonej powyżej niejednoznaczności w ocenie wartości zabytkowych tzw. Teatru Żydowskiego MWKZ podnosi, iż prawna definicja zabytku oraz „dobra kultury współczesnej” nie zakłada relatywnego pojmowania zjawiska współczesności wyraźnie akcentując antagonizm pojęć „współczesny” – „zabytkowy”. Nawet, oceniając taki rozdział za anachroniczny organ administracji publicznej jest zobowiązany do uznawania powyższego za obowiązujący. Tym niemniej MWKZ jest świadom dotychczasowej nieefektywności ochrony dóbr kultury współczesnej, co z kolei wpływa na objęcie pojęciem zabytek obiektów stosunkowo młodych i co zostało usankcjonowane wraz z utworzeniem gminnej ewidencji m.st. Warszawy. Jednocześnie MWKZ jest zmuszony zaznaczyć, iż objęcie danego obiektu ochroną konserwatorską nie oznacza jednocześnie formalnego zagwarantowania trwałości sposobu jego użytkowania (np. jako instytucji teatralnej) – ta bowiem może być dowolnie kształtowana w miarę potrzeby, aczkolwiek z poszanowaniem zabytkowej formy i substancji danego obiektu uznanych za wartościowe.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie przysługuje stronom zażalenie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które należy złożyć za pośrednictwem tutejszego urzędu (na adres: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie, 00-373 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20) w terminie 7 dni od doręczenia przedmiotowego postanowienia.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

Rafal Nadojny
Rafal Nadojny

Otrzymują:

1. Towarzystwo Opieki Nad Zabytkami o/Warszawa, ul. Morskie Oko 2, 02-511 Warszawa
2. Podzielnik m.st. Warszawy, Plac Bankowy 3/5, Warszawa
3. Towarzystwo Społeczno - Kulturalne Żydów w Polsce – Zarząd Główny, pl. Grzybowski 12/16, 00-104 Warszawa reprezentowane przez radę zarządczą: Adama Brzozowskiego, Tomasza Barylskiego oraz Remigiusza Kmiółka (Kancelaria Prawnicza – Spółka Komandytowa „Bryłski T., Olszewski A., Brzozowski A., Kancelaria Prawnicza” ul. Krakowskie Przedmieście 4/6, lok. 115, 00-333 Warszawa)
4. MWKZ alia

Do wiadomości:

1. Gmina Wybranów Żydowski, ul. Tworzy 6, Warszawa
2. Wojewoda Mazowiecki, Plac Bankowy 3/5, Warszawa
3. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa
4. Sejmikowy Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, Warszawa
5. Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków w MKiDN, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, Warszawa
6. Teatr Żydowski im. Estery Radziwiłł i Jęły Kamińskich, pl. Grzybowski 12/16, 00-104 Warszawa